

Posudek oponenta na diplomovou práci Jana Bělohávků, „Nejvyšší správní soud ČSR – vznik a vývoj“, 58 str. vlastní text včetně seznamu použité literatury, 5 str. příloh

Předložená práce byla autorem velmi dobře promyšlena, jak dokládá struktura jejího obsahu (str. 3-4), v němž je vyváženě přihlíženo k starším dějinám správního soudnictví na území Československa i k jeho zahraničním modelům. Nemohu však neupozornit, že stránkování uvedené v obsahu neodpovídá vždy stránkování textu (např. str. 17, str. 20). Zařazení částí 1.4.3. a částečně 1.4.4. je do jisté míry duplicitní s výkladem od str. 23 a n. a vyznívá tak trochu jako předčasné hodnocení toho, o čem podrobnější výklad teprve přijde. Vyskytuje se tu (str. 20) i ne zcela přesné tvrzení, že župní zákon nenabyl účinnosti – to jistě platí jen o českých zemích.

Autorovi je vlastní velmi dobré narativní podání, které činí zpracovávanou materii přístupnou i laickému čtenáři. Nebylo by ovšem na škodu zahrnout do zdrojů, z nichž vycházel i některé příspěvky (zejména Dr. Mazance) z Pocty doc. Mikule a vzpomínky posledního sekretáře NSS dr. Novotného publikované v časopise Správní právo (viz. můj příspěvek tamtéž, poznámka pod čarou). Pokud charakterizuje autor politickou činnost E. Háchy (str. 5) doporučil bych přihlídnout k dosavadní literatuře, např. k monografii T. Pasáka, kde jsou shromážděny a artikulovány názory autoritativnější než diplomantův.

K celkové pochvalě kandidáta přidávám jen několik pochybností. Autor neuvedl, kdy došlo ke střídání ve funkci I. presidenta NSS mezi F. Pantůčkem a E. Háchou, ač o jejich zásluhách a vztahu často píše. Neobjasnil blíže, i když mu to v textu nutně vychází jako problém (str. 22-23), že se soud nejmenoval až do 1.1.1953 nejvyšší, ale jen Správní soud. Nejsem též přesvědčen, zda-li diplomant dobře porozuměl v čem je rozdíl mezi §§ 88,1 a 105 Ústavy 1920, respektive rozdíl jejich důsledků (subjektivní práva veřejná a soukromá). Několik drobností by si zasloužilo opravu např. poznámka na str. 16, na str. 18 pak zákon z r. 1867 (č. 144) není říjnový, na str. 7 mělo být 1918 a ne 1848 apod.

Práci lze k obhajobě připustit a jsem toho názoru, že může být úspěšně obhájena.

V Praze dne 18.12.2006

Doc. JUDr. Vladimír Kindl